

РЕШЕНИЕ

гр. София, 04.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 95-ти състав, в публично съдебно заседание, проведено на тридесет и първи януари 2014 г., в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ВИОЛЕТА ПАРПУЛОВА

и при участието на секретаря Румяна Георгиева, разгледа докладваното от съдията НАХД № 18408 по описа на Софийски районен съд за 2013 г., и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от „БГ САТ“ АД, със седалище и адрес на управление гр. София, район Младост, ул. „Магнаурска школа“ № 15, ет. 4, ЕИК 123092763, срещу наказателно постановление № РД-10-69/08.10.2013 г., издадено от Председателя на СЕМ, с което на „БГ САТ“ АД е наложено административно наказание ищуществена санкция в размер на 15 000 /петнадесет хиляди/ лв. за нарушение на разпоредбата на чл. 17, ал. 2 ЗРТ, съгласно т. 27 от Критериите за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата /Критериите/.

В жалбата са изтъкнати доводи в насока неправилност на атакуваното наказателно постановление. Твърди се, че не е налице поведение /действие или бездействие/, което да бъде вменено във вина за „БГ САТ“ АД и с което да е нарушена инкриминираната разпоредба на чл. 17, ал. 2 ЗРТ във връзка с чл. 27 от Критериите. Конкретно се навежда, че актосъставителят не е посочил коя хипотеза на чл. 10 вр. чл. 17, ал. 2 ЗРТ е налице, който пропуск представлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила, водещ до невъзможност санкционираното лице да разбере в извършването на какво нарушение е обвинено.

Изложени са също съображения в насока маловажност на случая по смисъла на чл. 28 ЗАНН, доколкото макар формално да осъществява признаците на съответното административно нарушение, излъчването на филма „Кечистът“ на 13.06.2013 г. не е засегнало обществените отношения по предоставяне на медийни услуги, свързани с увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социално развитие на децата, тъй като не са налице данни, жалби или оплаквания, които реално да доказват настъпването на вредни последици. В подкрепа на този довод се изтъква, че филмът е бил излъчен в делничен и учебен ден, откъдето може да се предположи, че конкретният часови пояс в конкретния ден не е привлякъл детска аудитория.

Направено е искане атакуваното наказателно постановление да бъде отменено.

За проведеното на 31.01.2014 г. съдебно заседание страните са редовно призовани. За Съвета за електронни медии се явява юрк. [REDACTED] а за „БГ САТ“ АД - адв. [REDACTED]

В дадения ход по същество адв. [REDACTED] прави искане наказателното постановление да бъде отменено по съображенията, изложени в жалбата.

Юрк. [REDACTED] моли наказателното постановление да бъде потвърдено, а жалбата да бъде оставена без уважение. Подробни аргументи излага в писмени бележки.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства и становищата на страните, и като провери законността и обосноваването на атакуваното наказателно постановление, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок от надлежно легитимирано лице и е процесуално допустима. Разгледана по същество обаче, е неоснователна, по съображения,

Свидетелката [REDACTED] е старши инспектор в „Специализирана администрация” в Съвета за електронни медии.

Дружеството-жалбоподател „БГ САТ” АД е доставчик на медийни услуги, включващи излъчването на телевизионна програма „Филм+”.

С писмо изх. № НД-02-19-00-643/25.06.2013 г. на основание чл. 14, ал. 4 вр. чл. 13, ал. 3 ЗРТ председателят на СЕМ изискал от „БГ САТ” АД да бъдат предоставени пълни контролни записи на програма „Филм+”, излъчена на 11.06.2013 г. от 17:00 ч. до 22:00 ч., 12.06.2013 г. от 12:00 ч. до 17:00 ч., и 13.06.2013 г. от 07:00 ч. до 12:00 ч.

Дружеството-жалбоподател предоставило в СЕМ изисканите записи, които били в нормален режим, на цифров носител, с непрекъснат таймер сигнал и с логото на програма „Филм+”.

В изпълнение на служебните си задължения свид. [REDACTED] в присъствието на свидетелката [REDACTED] и [REDACTED] прегледали предоставените записи на програма „Филм+”. При това констатирани, че на 13.06.2013 г., за времето от 10:01:13 ч. до 11:50:46 ч., по въпросната програма бил излъчен филмът „Кечистът”. Началото му било предшествано от предупредителен надпис, че съдържанието му не се препоръчва за лица под шестнадесет годишна възраст.

Аудиовизуалното съдържание на филма, непосредствено възприето от свидетелките [REDACTED] и [REDACTED] включвало множество кадри, съдържащи сцени на физическо насилие и непремерена жестокост, употреба на наркотични вещества, самонараняване, еротични танци на пилон, безразборен секс, физическо насилие над жена, вулгарни и нецензурни изрази, поднесени под формата на пестелив диалог.

Запознавайки се с аудио-визуалното съдържание на „Кечистът”, свид. [REDACTED] преценила, че същото е неблагоприятно и създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравствено и или/социално развитие на децата, съгласно Критериите, поради което излъчването му в посочения часови пояс представлявало нарушение на разпоредбата на чл. 17, ал. 2 ЗРТ вр. чл. 27 от Критериите.

С оглед на това на 08.08.2013 г., в присъствието на свидетелите [REDACTED] и [REDACTED] свид. [REDACTED] съставила срещу „БГ САТ” АД АУАН № НД-01-104/08.08.2013 г., в който описала подробно времето на излъчване и аудио-визуалното съдържание на филма „Кечистът”. Като нарушена разпоредба посочила цитираната по-горе.

Въз основа на съставения АУАН, при идентично описание на извършеното нарушение и цитиране на разпоредбата на чл. 17, ал. 2 ЗРТ вр. чл. 27 от Критериите, било съставено обжалваното наказателно постановление, с което Председателят на СЕМ наложил на „БГ САТ” АД имуществена санкция в размер на 15 000 лв.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, както следва: гласни - показанията на свидетелките [REDACTED] и [REDACTED] и писмени - удостоверение № ЛРР-02-4-007-02; Решение № 234/25.10.2011 г.; Критерии за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата; писмо изх. № НД-02-19-00-643/25.06.2013 г.; решение № РД-05-65/02.04.2013 г., и заповед № 90/11.07.2012 г.

Съдебният състав кредитира в цялост събраната доказателствена съвкупност, намирайки гласните и писмени доказателства и доказателствени средства за относими, обективни, безпротиворечиви и допълващи се взаимно.

Посредством показанията на свидетелките [REDACTED] и [REDACTED] се изясняват обстоятелствата, свързани с времето на излъчване на филма „Кечистът” /на 13.06.2013 г. в часовия интервал от 10:01:13 ч. до 11:50:46 ч./, програмата, по която бил излъчен - „Филм+”, както и подробностите относно аудио-визуалното му съдържание. Изложеното от всяка от двете свидетелки се отличава със своята последователност и пълнота.

Посредством представеното удостоверение № ЛРР-02-4-007-02 се установява, че програма „Филм+” се излъчва от „БГ САТ” АД.

Мотивираната компетентност на свид. [REDACTED] по констатиране на нарушения и

и телевизията следва от заповед № 90/11.07.2012 г.

Компетентността на Председателя на СЕМ да издава наказателни постановления за нарушения на правилата на ЗРТ следва пряко от разпоредбата на чл. 127, ал. 2 ЗРТ.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи пълна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и НП на представител на дружеството-жалбоподател.

Наред с това съставените АУАН и наказателно постановление отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. И двата акта съдържат описание на нарушението, включително датата на извършването му, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота, за да може да се разбере в какво се изразява същото. Констатира се съответствие между фактическото описание на нарушението и правна му квалификация, с оглед на което възражението, че непосочването коя хипотеза на чл. 10 вр. чл. 17, ал. 2 ЗРТ е налице, представлява съществено процесуално нарушение, довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, не може да бъде споделено.

Наказателното постановление е законосъобразно и от материалноправна гледна точка. Съображенията на съда за това са следните:

Нормата на чл. 17, ал. 2 ЗРТ постановява, че доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10, и на предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл. 32, ал. 5.

Същевременно чл. 32, ал. 5 гласи, че Съветът за електронни медии и Държавната агенция за закрила на детето разработват критерии за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, в съответствие с които се приема споразумението по ал. 6 /споразумение за защита на децата от съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на тяхното физическо, психическо, нравствено и/или социално развитие/. Относно Критериите е постановено, че се приемат, изменят и допълват от Съвета за електронни медии, съгласувано с Държавната агенция за закрила на детето.

Критериите за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, са приети с Решение № 234/25.10.2011 г., и са съобразени с националното и Общностно законодателство в областта на медиите, посветено на закрилата на децата, както следва - Конституцията на Република България; Директива 2010/12/ЕС на Европейския парламент и на Съвета; Европейската конвенция за трансграничната телевизия; Закона за закрила на детето; Закона за радиото и телевизията, както и с практиката на Конституционния съд на Република България - Решение № 21, постановено по к.д. № 19/1996 г.

Точка 27 от Критериите вменява в задължение на доставчиците на медийни услуги елементите от програмното им съдържание, които могат да въздействат неблагоприятно или да създадат опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, да бъдат разполагани в програмни пояси, за които се

програмата на „Филм+“ за времето от 10:01:13 ч. до 11:50:46 ч. на 13.06.2013 г., делничен и работен ден.

Съобразно установеното аудио-визуално съдържание, според настоящия съдебен състав въпросният филм попада в хипотезата на чл. 17, ал. 2 ЗРТ, предполагаща съответни ограничения пред излъчването на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата.

Поради това филмът е следвало да бъде излъчен в програмен пояс, за който се предполага, че не привлича детската аудитория. Това обаче не е направено, доколкото излъчването му е станало във времето от 10:01:13 ч. до 11:50:46 ч. на 13.06.2013 г., когато значителна част от учениците от първи до четвърти клас са били във ваканция, и когато родителите им не биха могли да упражняват над тях пълноценен и непрекъснат контрол. Освен това, излъчването на филма е могло да бъде възприето и от ученици от по-горните класове, чиито учебни занятия са започвали в следобедните часове, както и от лица до осемнадесет годишна възраст, попадащи под легалната дефиниция „деца“ по смисъла на чл. 2 от Закона за закрила на детето, които по различни обективни или субективни причини, извън посещаването на учебни занятия, са имали достъп до излъчваната по „Филм+“ програма.

Именно в това се изразява от обективна страна допуснатото от „БГ САТ“ АД нарушение на разпоредбата на чл. 17, ал. 2 ЗРТ, съгласно т. 27 от Критериите.

Нарушението е формално, на просто извършване, и следва да се счита за осъществено със самия факт на излъчването на филма в посоченото време.

Предвид безвиновния характер на отговорността на юридическите лица, каквото е дружеството-жалбоподател, субективната страна на нарушението се презумира.

Намирайки за безспорно установени обстоятелствата по извършеното нарушение, които не се оспорват и в подадената до съда жалба, на основание чл. 126, ал. 4 чл. 127, ал. 2 ЗРТ административнонаказващият орган е наложил на „БГ САТ“ АД, в качеството на доставчик на медийни услуги, който като такъв носи отговорност за съдържанието на съответната медийна услуга, административно наказание имуществена санкция в размер на 15 000 лв.

Същата е индивидуализирана в минимално предвидения в закона размер, предвид което основания за изменението ѝ не се констатират.

По наведените в жалбата доводи в насока преквалифициране на случая в маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН и отмяна на издаденото наказателно постановление на това основание, съдът прие следното:

Разпоредбата на чл. 28 ЗАНН предвижда възможността за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган да не наложи наказание, вместо което да предупреди нарушителя устно или писмено, че при повторно извършване на нарушението ще му бъде наложено административно наказание. В ЗАНН никъде не е предвиден законен критерий за маловажен случай, поради което при преценка досежно квалифицирането на нарушението като такъв следва да се изхожда от цялата съвкупност на обстоятелствата, при които последното е извършено. Определящи са степента на обществена опасност на конкретното деяние, стойността на вредата, кръгът на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението, значимостта на увредените с нарушението обществени отношения и др.

Както обосновано е отбелязано в депозираното от процесуалния представител на административнонаказващия орган писмено становище, в процесната хипотеза основания за приложение на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН не се констатират. Това е така, на първо място, доколкото конкретно осъщественото нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с типичното проявление на случаите на аналогични нарушения. Наред с това, предвид формалния характер на нарушението, доводът за липсата на съставомерни вредни последици, евентуално обективирани в жалби или постъпили сигнали, е неотносим.

Също така, поради липсата на конкретната степен на обществена опасност на

въпросния филм, съдържащ множество сцени на физическо насилие, употреба на наркотични вещества и безразборен секс, е изложило на потенциална опасност от увреждане комплексното физическо, психическо, нравствено и социално развитие на потенциално неограничен кръг от деца, което не позволява случаят да бъде квалифициран като маловажен.

Водим от изложените съображения, съдът прие, че атакуваното наказателно постановление е правилно - законосъобразно и обосновано, постановено при правилно приложение на материалния закон и съобразяване с процесуалните правила. Основания за отмяната или изменението му не се констатира, поради което същото следва да бъде потвърдено, а жалбата на „БГ САТ“ АД следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № РД-10-69/08.10.2013 г., издадено от Председателя на СЕМ, с което на „БГ САТ“ АД е наложено административно наказание ищуществена санкция в размер на 15 000 /петнадесет хиляди/ лв. за нарушение на разпоредбата на чл. 17, ал. 2 ЗРТ, съгласно т. 27 от Критериите за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд гр. София в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

РЕШЕНИЕ

№ 6173

гр. София, 20.10.2014г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.09.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Стоев, като разгледа дело номер **3550** по описа за **2014** година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „БГ САТ“ АД срещу решение на СРС, НО,95- ти състав по нахд. № 18408/2013г., с което е потвърдено наказателно постановление № РД-10-69/08.10.2013г. на председателя на СЕМ за налагане на имуществена санкция на „БГ САТ“ АД в размер на 15 000лв. за нарушение на чл. 17, ал. 2 ЗРТ вр. т. 27 от Критериите за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата. Като касационни основания се сочат нарушение на закона и съществени процесуални нарушения. Поради това касаторът моли да се отмени решението на СРС и наказателното постановление изцяло.

Ответникът по жалбата- Съвет за електронни медии чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде отхвърлена.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното.

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение, СРС, НО, 95- ти състав по нахд №18408/2013г., е потвърдил наказателно постановление № РД-10-69 от 08.10.2013г. на председателя на СЕМ за налагане на имуществена санкция на „БГ САТ“ АД в размер на 15 000лв. за нарушение на чл. 17, ал. 2 ЗРТ вр. с т. 27 от Критериите за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба

срещу наказателно постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

След изслушване на актосъставителя и обсъждане на събраните доказателства, СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 13.06.2013г. по програма „Филм +“ на доставчика на медийни услуги „БГ САТ“ АД от 10:01:13 до 11:50:46 часа е излъчен филмът „Кечистът“ като аудиовизуалното съдържание на част от филма е цитирано в АУАН и НП.

Съдът не е приел възраженията, че макар формално да осъществява признаците на съответното административно нарушение, излъчването на филма не е засегнало обществените отношения по предоставяне на медийни услуги, свързани с увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социално развитие на децата, тъй като не са налице данни за жалби и оплаквания, които реално да докажат настъпването на вредните последици, както и че филмът е бил излъчен в делничен, учебен ден, като се предполага, че конкретният часови пояс в конкретния ден не е привлякъл детска аудитория. Съдът е отчел потенциална опасност от буквално възприемане на сцени от филма „Кечистът“, които били наситени с насилие. Счел е, че са необходими правила, които да защитават физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните лица, както и човешкото достойнство във всички аудиовизуални медийни услуги и в аудиовизуалните търговски съобщения и фактът, че филмът бил съпроводен с надпис, че не се препоръчва на лица под 16 години, не изключва възможността той да създаде опасност от увреждане, не е гаранция за липсата на детска аудитория в този времеви пояс.

Наказателните постановления са вид административни актове, които се издават след надлежно провеждане на административно-наказателното производство. За пороците, които водят до незаконосъобразност на наказателните постановления важат на общо основание правилата, свързани с недействителността на всички актове на администрацията. По принцип в административния процес съществено нарушение на административно-производствените правила е налице тогава, когато то създава вероятност за неистинност на фактите, които административният орган е счел за установени и които са от значение за съществуването на съответното материално право, а в случая - за административно-наказателната отговорност. Не са съществени процесуалните нарушения, които не биха могли да се отразят на материално-правните изводи на административния орган.

Освен това, въпреки санкционния характер на административно-наказателното право, нарушаването на правото на защита на субекта на административно-наказателната отговорност не следва да се абсолютизира, предвид разликите в същността и функциите на административните и углавните наказания. Правото на защита в административно-наказателния процес може да бъде нарушено само във връзка със съществено нарушение на административно-производствените правила - само тогава, когато то създава вероятност за неистинност на фактите, които административният орган е счел за установени и които са от значение за съществуването на самата отговорност. Ако административно-наказващият орган е допуснал пропуски или неточности при съставяне на акта, които обаче в крайна сметка не засягат правно-релевантните факти, не е налице съществено нарушение на административно-производствените правила, нито на правото на защита на субекта. В този смисъл е предвидена и разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, а и

в случая нарушението, вменено на оператора е ясно описано в АУАН и в наказателното постановление.

Като е счел, че в административно-наказателното производство не са допуснати нарушения на ЗАНН, съдът е приложил правилно закона.

Съгласно чл. 17, ал. 2 ЗРТ телевизионните оператори са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10 и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл. 32, ал. 5 ЗТР.

Настоящата инстанция счита, че съставът на административното нарушение, за което е санкциониран телевизионният оператор, в случая е осъществено. Действително по програма „Филм+“ на доставчика на медийни услуги „БГ САТ“ АД на 13.06.2013г. от 10:01:13 до 11:50:46 часа е излъчен филмът на „Кечистът“, съдържащ кадри с насилие, които биха могли да въздействат неблагоприятно и да създадат опасност от увреждане на физическото и психическото развитие на децата.

Въведените законови изисквания почиват и на разбирането на законодателя, което се покрива с общественото мнение, че медиите са тези, които освен да осъществяват търговска дейност и да осигуряват развлечение, следва да съдействат и за изграждане на ценностната система, оформяне на представи за добро и зло, морално и неморално, красиво и грозно.

Неоснователни са доводите на касатора, че ответникът не е посочил нарушения принцип по чл. 10 ЗРТ като елемент от състав на нарушението. В случая нарушението се състои в представяне на предаване, което е неблагоприятно и създава опасност от увреждане на развитието на децата, съгласно критериите по чл. 32, ал.5 ЗРТ. Този вид нарушение е описан в последното предложение на текста на чл. 17, ал.2 ЗРТ и по отношение на него нарушаването на принципа по чл. 10 не е съставомерно.

От друга страна, излъчването на филма, попада в програмен пояс, който привлича детска аудитория. Това е нарушение на т. 27 от Критериите, като е без значение фактът, че филмът е бил съпроводен с надпис, че не се препоръчва на лица под 16 години. Поставянето на такъв надпис не води до отпадане на задължението по чл.17, ал.2 ЗРТ, а е допълнително задължително условие при излъчване на предавания по чл. 17, ал.3, т.2 ЗРТ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63 ЗАНН, решението следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд София- град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 04.03.2014г. на СРС, НО,95- ти състав, по нахд № 18408/2013г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

